

Arrest

nr. 305 155 van 19 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 12 april 2021, diende op 13 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 augustus 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 4 september 2023 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 13/04/2021
Overdracht CGVS: 20/05/2021

U had op 20 oktober 2022, van 13.40 uur tot 17.34 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het

Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Ignace Oger loco meester Hajarpi Chatchatrian, was aanwezig van 13.44 uur tot 17.34 uur.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Abgal-clan te behoren (clanfamilie Hawiye). U verklaart op [...] januari 1988 geboren te zijn in Bulo Mareer, provincie Lower Shabelle. U woonde hier met uw moeder, zus, broer, echtgenoot en drie dochters en drie zonen. Uw vader was overleden toen u nog klein was. Uw eerste echtgenoot, de vader van uw oudste zoon, overleed in 2009. U hertrouwde in 2011. Uw tweede echtgenoot verdween rond 2015. Hij had bedreigingen gekregen van Al-Shabaab omdat hij met een minibus reed en hierbij ook soldaten vervoerde. Hij werd onderweg beschoten en raakte gewond, waarna hij naar een ziekenhuis in Mogadishu werd gebracht. Hierna vluchtte hij uit Somalië en u hebt sindsdien geen contact meer gehad met hem. Sinds u klein was werkte u samen met uw moeder in een eethuis op de markt van Bulo Mareer. U nam deze zaak na verloop van tijd over van uw moeder.

Op 26 maart 2023 kwamen leden van Al-Shabaab langs bij u thuis. Ze wilden dat u in het eethuis de commandant van het leger zou vergiften. Als u zou weigeren, zouden ze u doden. Ze zouden u het vergif de volgende dag overhandigen. De volgende dag sprak u de eerste soldaat aan die in het eethuis kwam en vroeg u om de commandant te bellen. De commandant zei dat u een teken moest geven aan de soldaten in het eethuis wanneer de leden van Al-Shabaab u het gif kwamen brengen en dan zouden zij gearresteerd worden. Wanneer de leden van Al-Shabaab u het gif overhandigden, gaf u het teken en ze werden gearresteerd. De soldaten vroegen of zij het waren en u bevestigde dit. U sloot hierna het eethuis en ging naar een vriendin. Daar werd u opgebeld door uw moeder die vertelde dat uw broer en zus waren doodgeschoten omdat ze uw zus met u verwarden. U werd hierna meteen door de echtgenoot van uw vriendin naar Golweyn gebracht, waar u tot 8 april in een wateropslagplaats verbleef. Hierna ging u met een motorfiets naar Merka, vanwaar u per boot naar Mogadishu reisde. Hier verbleef u nog enkele dagen in een hotel voor u Somalië verliet.

U verliet Somalië op 11 april 2021 op illegale wijze met het vliegtuig via een onbekend land naar België. Na aankomst in België werd u door de smokkelaar verkracht. U raakte zwanger en kreeg op [...] januari 2022 een dochter, Z.(...) M.(...) H.(...)

Op 13 april 2021 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten .

U vreest bij terugkeer naar Somalië problemen te krijgen met Al-Shabaab.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: een medisch attest over uw besnijdenis, twee medische attesten over uw dochter, de inschrijving van uzelf en uw dochter bij GAMS en een medisch attest over een breuk en uw zwangerschap.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure, en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd uw dochter Z.(...) er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "Inscription enfant", van 07.02.2022. Tijdens het persoonlijk onderhoud vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking (CGVS, p. 14).

Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is afzonderlijke beslissingen voor u en voor Z.(...) te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan

hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit de stad Bulo Mareer in de provincie Lower Shabelle.

U blijkt namelijk niet op de hoogte te zijn van enkele ingrijpende gebeurtenissen in Bulo Mareer of u situeert deze verkeerd in de tijd. U verklaart dat Al-Shabaab vroeger de macht had in Bulo Mareer, maar dat de overheid nu de macht heeft. Gevraagd wanneer de overheid de macht overnam, stelt u dat dit veertien jaar geleden was tijdens de termijn van Hassan Sheikh Mohamed. Hierna gevraagd of dit dan was voor de geboorte van uw kinderen, antwoordt u "Nee, ja, je hebt gelijk, 14 jaar geleden". U wordt er vervolgens op gewezen dat het kan dat er al kinderen geboren waren, maar dat het dan niet veertien jaar geleden is. U bevestigt vervolgens dat uw kinderen op dat moment nog niet geboren waren (CGVS, p. 18-19). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat Bulo Mareer pas in augustus 2014 door de overheid werd bevrijd (Landeninformatie 4). Op dat moment had u aldus al meerdere kinderen (Verklaring DVZ, punt 9). Wanneer u met deze informatie wordt geconfronteerd, herhaalt u dat het veertien jaar geleden is, dat het zou kunnen dat het achttien jaar geleden is en dat de protection officer u zei dat het acht jaar geleden was. Wanneer u bevestigd wordt dat dit blijkt uit beschikbare informatie, stelt u dat u problemen hebt met de data, dat de vergissing wordt veroorzaakt doordat u niets hebt geleerd en dat u niet weet welke datum het was. U wordt er vervolgens op gewezen dat u om die reden gevraagd werd of het dan voor de geboorte van uw kinderen was, waar u bevestigend op had geantwoord. U reageert vervolgens dat uw oudste kind twaalf jaar oud is en dat het zou kunnen dat de data door elkaar zijn gelopen omdat u niets hebt geleerd (CGVS, p. 26).

Uw uitleg kan niet overtuigen. Dat u de ingrijpende gebeurtenis van de overname van uw woonplaats door de overheid niet relatief zou kunnen situeren aan uw persoonlijke situatie, met name of u op dat moment al kinderen had, komt niet aannemelijk over. Bovendien werd u in eerste instantie gevraagd wanneer dit plaatsvond en werd u dus niet naar een specifieke datum gevraagd (CGVS, p. 18). U zou dus meteen de bemerking gemaakt kunnen hebben dat u niet goed bent met data of dit op een relatieve manier gesitueerd kunnen hebben. Dat u deze gebeurtenis dermate foutief dateert, zowel in de tijd als ten opzichte van de geboorte van uw kinderen doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Bulo Mareer.

Ook over de aanslagen die plaatsvonden in Bulo Mareer legt u foutieve verklaringen af. Gevraagd of er aanslagen plaatsvonden, stelt u van wel, maar dat er geen slachtoffers waren. Gevraagd waar deze aanslagen dan plaatsvonden, stelt u dat deze op de weg plaatsvonden, maar dat er gelukkig niemand slachtoffer werd (CGVS, p. 20). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er op 12 mei 2018 een aanslag plaatsvond op een markt in Bulo Mareer waarbij vier burgers om het leven kwamen en vijf burgers en twee militairen gewond raakten. Deze militairen zouden het doelwit van deze aanslag zijn geweest (Landeninformatie 5). Aangezien u zelf al jarenlang zou gewerkt hebben op een markt waar de overheid een post zou hebben (CGVS, p. 17, 19), is het niet aannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn. Wanneer u met de informatie wordt geconfronteerd, stelt u dat dit gebeurde op de markt in Golweyn en dat u het had over Bulo, dat u enkel over Bulo kan vertellen en dat er geen aanslag is geweest waarbij u zeker bent dat er doden zijn gevallen in Bulo (CGVS, p. 26). Uit de informatie in uw dossier gaat het

echter wel degelijk over een aanslag in Bulo Mareer en niet in Golweyn. Dat u hiervan niet op de hoogte blijft te zijn doet dan ook verder afbreuk aan uw herkomst uit Bulo Mareer.

Ook uw verklaringen over de droogtes kunnen niet overtuigen. U verklaart dat er twee droogtes waren, de ene veertien jaar geleden en de andere acht jaar geleden (CGVS, p. 16). Ook hier dateert u deze gebeurtenissen verkeerd. De twee meest recente zware droogtes in Somalië vonden namelijk plaats in 2011-2012 en 2016-2017, zoals blijkt uit informatie die aan uw dossier werd toegevoegd. Dit is respectievelijk tien à elf en vijf à zes jaar voor het persoonlijk onderhoud. Gezien de ernst van deze droogtes, die gepaard gingen met hongersnood en grote migratiestromen onder de Somalische bevolking, is het dan ook niet aannemelijk dat u deze dermate verkeerd in de tijd zou situeren.

Bovendien zijn uw verklaringen over uw eigen leven en dat van uw stadsgenoten tijdens deze droogtes te weinig doorleefd en onvoldoende accuraat om te beweren dat u er de laatste jaren voor uw komst naar Europa verbleef. Gevraagd naar uw dagelijks leven in deze periode stelt u dat het heel moeilijk was en er geen eten was. Gevraagd om nog meer te vertellen zegt u dat het veel impact had op de mensen. Gevraagd naar deze impact, herhaalt u dat het heel moeilijk was en dat de mensen geen eten konden krijgen. Gevraagd of er nog andere problemen waren, stelt u dat er honger was voor zowel mensen als dieren. Gevraagd wat u zelf deed om aan voldoende eten te raken, antwoordt u dat u wel werkte maar er minder klanten waren en er geen mensen bij jullie iets kwamen kopen. Gevraagd hoe uzelf die periode dan overleefde, stelt u dat jullie het toch overleefd hebben omdat jullie nergens naartoe konden gaan. Opnieuw gevraagd hoe jullie die periode dan concreet overleefd hebben, stelt u dat jullie kleine hoeveelheden eten hadden en dat jullie maar een keer per dag kookten (CGVS, p. 16). Hoewel u zeer veel vragen werden gesteld om u de kans te bieden op concrete wijze uit te leggen hoe u deze periodes van droogte hebt ervaren, wat u toen hebt gezien en meegemaakt en hoe u deze periode zelf bent doorgekomen, komt u niet verder dan bovenstaande verklaringen, die uitermate vaag en op de oppervlakte blijven. Dit is des te opmerkelijk aangezien de provincie Lower Shabelle tijdens de droogte van 2011-2012 tot de zwaarst getroffen gebieden behoorde en in deze provincie samen met de provincie Bakool als eerste de hongersnood werd uitgeroepen door de Verenigde Naties.

Gevraagd of u tijdens de droogtes hulp ontving van andere mensen of andere plaatsen, stelt u dat er voedselhulp werd gebracht en dat jullie een kleine hoeveelheid konden krijgen. Dit zou tijdens beide droogtes zijn gebeurd. U weet echter niet wie deze voedselhulp organiseerde (CGVS, p. 16-17). Ook op dit vlak zijn uw verklaringen aldus weinig concreet. Bovendien stond Bulo Mareer in 2011 nog onder controle van Al-Shabaab, aangezien de overheid de stad pas overnam in 2014. Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat Al-Shabaab voedselhulp blokkeerde tijdens de droogte van 2011 en dat verschillende hulporganisaties werden geweerd, bedreigd en aangevallen. Dit was een van de oorzaken van het hoge aantal overlijdens. Uw verklaring over deze voedselhulp stemt dan ook niet overeen met de beschikbare informatie.

Ook over de impact die de droogtes hadden op mensen in uw omgeving blijft u erg op de oppervlakte. U stelt dat mensen hun dieren hebben verloren en er niks op de velden groeide. Gevraagd wat die mensen dan gedaan hebben, komt u niet verder dan te stellen dat ze er niks aan konden doen en dat ze niks hebben gedaan (CGVS, p. 17). Uw verklaringen over de droogtes in 2011-2012 en 2016-2017 kunnen aldus allerminst overtuigen, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Bulo Mareer.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het Bulo Mareer gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Bulo Mareer heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die

terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS van 20 oktober 2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfel bestond over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 26-27).

Wanneer u vervolgens gevraagd werd of u volhield dat u uw hele leven in Bulo Mareer woonde, stelt u dat u in Bulo bent geboren, ervan afkomstig bent en dat u vandaar bent gekomen. U stelt dat er wel aanslagen plaatsvonden, maar niet kan bevestigen of er doden zijn gevallen of niet (CGVS, p. 27). U houdt aldus vol aan uw verklaring tot maart 2021 in Bulo Mareer te hebben gewoond.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Het medisch attest toont aan dat u op dat moment een gebroken linkerelleboog had, wat volgens u gebeurde toen u uit de waterslagplaats klom. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden

waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Om enige bewijskracht aan dit document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausible verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

In verband met uw minderjarige dochter Z.(...), waarvan u verklaart dat ze geboren is op [...] januari 2022 in Luik, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Bulo Mareer heb ik, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf vrouwelijke genitale verminking ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winst oogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.”

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.”

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaamsof geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking, die u met een medisch attest aantoonst, betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de genitale verminking die u hebt ondergaan. Wat het attest over de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Z.(...). Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd.

Ook de documenten van jullie inschrijving bij GAMS zijn een aanwijzing voor het feit dat u niet wil dat Z.(...) vrouwelijke genitale verminking ondergaat. Deze wens wordt in deze beslissing niet in vraag gesteld en is niet van dien aard de voorgaande vaststellingen te ontkrachten.

Ten slotte heeft het louter feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid.

Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochter Z.(...) bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"Schending van artikelen 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur
Schending van artikel 3 EVRM".*

Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met haar specifieke profiel. Zij stelt dat zij geheel ongeschoold is en louter bezig was met haar gezin op te voeden en te werken.

Correcte inzichten in de tijd en tijdsinschattingen zijn uitermate moeilijk voor haar. Een foute situering in de tijd doet echter geen afbreuk aan het feit dat Al Shabaab eerst de macht had en de overheid het gebied terug in handen nam toen verzoekster zich in Somalië bevond, zoals zij verklaarde in het persoonlijk onderhoud.

Verzoekster omschreef haar werk alsook de weg naar de Bulu markt op uitvoerige wijze. Ook heeft zij een uitgebreide omschrijving gegeven van Bulu Mareer.

Verzoekster was geen veehouder, noch landbouwer en dus kon zij niet meer concrete details geven over hoe de droogte eraan toeging bij hen. De enige focus van verzoekster was destijds de droogte overleven en haar gezin ondersteunen en dit deed zij door slechts eenmaal te koken. Ze heeft tevens details gegeven over de gevolgen van de droogte voor haar eigen werk en kan evident niet spreken in naam van de stadsgenoten, maar enkel wat zij zelf heeft gezien over de landbouvvelden en de dieren.

Verzoekster verklaarde dat er weinig voedselhulp was en dat dit weldegelijk overeenkomt met de beschikbare informatie.

Verzoekster stelt dat zij niet kan terugkeren naar Somalië, enerzijds omwille van het vluchtelingenstatuut van haar dochter en anderzijds omdat zij het risico loopt op vervolging van haar familie en de Somalische gemeenschap indien zij zou terugkeren. De commissaris-generaal erkent dat er in hoofde van de dochter van verzoekster een ernstig risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat in Somalië. Verzoekster is de moeder, ouder en enige wettelijke vertegenwoordiger van het kind en verantwoordelijk voor de opvang, opvoeding en opleiding van het kind. Immers, verzoekster werd zwanger van haar dochter door verkrachting, de dochter heeft geen vader. Er wordt niets geargumenteed over wat verzoekster te wachten staat wanneer zij haar verklaring op eer ook in Somalië wenst na te komen en zij zich aldaar blijft verzetten tegen een besnijdenis van haar dochter. De bestreden beslissing dreigt de vluchtelingenstatus van de dochter te ondermijnen. Verzoekster dient ofwel terug te keren, wat gelet op het statuut van haar dochter niet kan, ofwel in de illegaliteit te gaan leven. Aldus zou zij niet in staat zijn om haar dochter de menswaardige opvoeding te geven, die deze op grond van haar vluchtelingenstatus verdient (artikelen 23-25 van de Richtlijn 2011/95/EU).

De bestreden beslissing impliceert volgens verzoekster dat haar dochter zal opgroeien zonder moeder. Nochtans moet de richtlijn conform het hoger belang van het kind worden gelezen. Tevens is de bestreden beslissing in strijd met artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag. Het hoger belang van het kind verantwoordt *in casu* tevens het statuut voor de moeder.

De bestreden beslissing is onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin verzoekster zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster vraagt subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en om in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3.1.2. In een aanvullende nota van 19 februari 2024 legt verzoekster een kopie van haar paspoort neer dat stelt dat zij geboren werd te Bulu Marer (stuk 1).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster haar nood om internationale bescherming niet aannemelijk maakt. De Raad stelt vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en herkomst, herhaalt haar verklaringen over haar leefomgeving, volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal inzake haar lacunaire kennis.

Allereerst merkt de Raad op dat verzoekster heeft gelogen over het bestaan van identiteitsdocumenten. Verzoekster brengt in een aanvullende nota een kopie van een pagina van een paspoort aan. Dit paspoort werd afgegeven te Brussel op 10 oktober 2023. Uit de informatie waarop de Raad acht kan slaan, blijkt dat verzoekster gekend is onder een nationaal identiteitsnummer "28[...]317", terwijl verzoekster heeft

aangegeven dat zij nooit over een identiteitsdocument heeft beschikt (DVZ-verklaring, stuk 7). Dergelijke handelswijze ondergraaft verzoeksters algemene geloofwaardigheid.

De Raad is van oordeel dat zelfs van een ongeschoolde vrouw die louter bezig was met haar gezin op te voeden en te werken redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt verder dat ongeschooldheid niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad is aldus van oordeel dat het door de verzoekster aangevoerde profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving. Bovendien steunt dit profiel louter op verzoeksters verklaringen.

Waar verzoekster verder stelt dat inzichten in de tijd en tijdsinschattingen moeilijk voor haar zijn, is de Raad eveneens van oordeel dat dit niet volstaat ter verschoning van haar ondermaatse kennis en ondoorleefde verklaringen met betrekking tot haar vermeende regio van herkomst. De Raad acht de volgende motieven van de bestreden beslissing aldus correct en pertinent:

“In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit de stad Bulu Mareer in de provincie Lower Shabelle.

U blijkt namelijk niet op de hoogte te zijn van enkele ingrijpende gebeurtenissen in Bulu Mareer of u situeert deze verkeerd in de tijd. U verklaart dat Al-Shabaab vroeger de macht had in Bulu Mareer, maar dat de overheid nu de macht heeft. Gevraagd wanneer de overheid de macht overnam, stelt u dat dit veertien jaar geleden was tijdens de termijn van Hassan Sheik Mohamed. Hierna gevraagd of dit dan was voor de geboorte van uw kinderen, antwoordt u “Nee, ja, je hebt gelijk, 14 jaar geleden”. U wordt er vervolgens op gewezen dat het kan dat er al kinderen geboren waren, maar dat het dan niet veertien jaar geleden is. U bevestigt vervolgens dat uw kinderen op dat moment nog niet geboren waren (CGVS, p. 18-19). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat Bulu Mareer pas in augustus 2014 door de overheid werd bevrijd (Landeninformatie 4). Op dat moment had u aldus al meerdere kinderen (Verklaring DVZ, punt 9). Wanneer u met deze informatie wordt geconfronteerd, herhaalt u dat het veertien jaar geleden is, dat het zou kunnen dat het achttien jaar geleden is en dat de protection officer u zei dat het acht jaar geleden was. Wanneer u bevestigd wordt dat dit blijkt uit beschikbare informatie, stelt u dat u problemen hebt met de data, dat de vergissing wordt veroorzaakt doordat u niets hebt geleerd en dat u niet weet welke datum het was. U wordt er vervolgens op gewezen dat u om die reden gevraagd werd of het dan voor de geboorte van uw kinderen was, waar u bevestigend op had geantwoord. U reageert vervolgens dat uw oudste kind twaalf jaar oud is en dat het zou kunnen dat de data door elkaar zijn gelopen omdat u niets hebt geleerd (CGVS, p. 26).

Uw uitleg kan niet overtuigen. Dat u de ingrijpende gebeurtenis van de overname van uw woonplaats door de overheid niet relatief zou kunnen situeren aan uw persoonlijke situatie, met name of u op dat moment al kinderen had, komt niet aannemelijk over. Bovendien werd u in eerste instantie gevraagd wanneer dit plaatsvond en werd u dus niet naar een specifieke datum gevraagd (CGVS, p. 18). U zou dus meteen de bemerking gemaakt kunnen hebben dat u niet goed bent met data of dit op een relatieve manier gesitueerd kunnen hebben. Dat u deze gebeurtenis dermate foutief dateert, zowel in de tijd als ten opzichte van de geboorte van uw kinderen doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Bulu Mareer.

Ook over de aanslagen die plaatsvonden in Bulu Mareer legt u foutieve verklaringen af. Gevraagd of er aanslagen plaatsvonden, stelt u van wel, maar dat er geen slachtoffers waren. Gevraagd waar deze aanslagen dan plaatsvonden, stelt u dat deze op de weg plaatsvonden, maar dat er gelukkig niemand slachtoffer werd (CGVS, p. 20). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er op 12 mei 2018 een aanslag plaatsvond op een markt in Bulu Mareer waarbij vier burgers om het leven kwamen en vijf burgers en twee militairen gewond raakten. Deze militairen zouden het doelwit van deze aanslag zijn geweest (Landeninformatie 5). Aangezien u zelf al jarenlang zou gewerkt hebben op een markt waar de overheid een post zou hebben (CGVS, p. 17, 19), is het niet aannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn. Wanneer u met de informatie wordt geconfronteerd, stelt u dat dit gebeurde op de markt in Golweyn en dat u het had over Bulu, dat u enkel over Bulu kan vertellen en dat er geen aanslag is geweest waarbij u zeker bent dat er doden zijn gevallen in Bulu (CGVS, p. 26). Uit de informatie in uw dossier gaat het echter wel degelijk over een aanslag in Bulu Mareer en niet in Golweyn. Dat u hiervan niet op de hoogte blijkt te zijn doet dan ook verder afbreuk aan uw herkomst uit Bulu Mareer.”

In zoverre verzoekster stelt dat zij geen veehouder, noch landbouwer was en dus niet meer concrete details kon geven over hoe de droogte eraan toeging bij hen en dat haar enige focus destijds was om te overleven, is de Raad van oordeel dat van iemand die heel haar leven in Bulu Mareer heeft gewoond, redelijkerwijze

verwacht kan worden dat zij doorleefde verklaringen kan geven over de droogtes die haar regio hebben geteisterd. De Raad treedt de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Ook uw verklaringen over de droogtes kunnen niet overtuigen. U verklaart dat er twee droogtes waren, de ene veertien jaar geleden en de andere acht jaar geleden (CGVS, p. 16). Ook hier dateert u deze gebeurtenissen verkeerd. De twee meest recente zware droogtes in Somalië vonden namelijk plaats in 2011-2012 en 2016-2017, zoals blijkt uit informatie die aan uw dossier werd toegevoegd. Dit is respectievelijk tien à elf en vijf à zes jaar voor het persoonlijk onderhoud. Gezien de ernst van deze droogtes, die gepaard gingen met hongersnood en grote migratiestromen onder de Somalische bevolking, is het dan ook niet aannemelijk dat u deze dermate verkeerd in de tijd zou situeren.

Bovendien zijn uw verklaringen over uw eigen leven en dat van uw stadsgenoten tijdens deze droogtes te weinig doorleefd en onvoldoende accuraat om te beweren dat u er de laatste jaren voor uw komst naar Europa verbleef. Gevraagd naar uw dagelijks leven in deze periode stelt u dat het heel moeilijk was en er geen eten was. Gevraagd om nog meer te vertellen zegt u dat het veel impact had op de mensen. Gevraagd naar deze impact, herhaalt u dat het heel moeilijk was en dat de mensen geen eten konden krijgen. Gevraagd of er nog andere problemen waren, stelt u dat er honger was voor zowel mensen als dieren. Gevraagd wat u zelf deed om aan voldoende eten te raken, antwoordt u dat u wel werkte maar er minder klanten waren en er geen mensen bij jullie iets kwamen kopen. Gevraagd hoe uzelf die periode dan overleefde, stelt u dat jullie het toch overleefd hebben omdat jullie nergens naartoe konden gaan. Opnieuw gevraagd hoe jullie die periode dan concreet overleefd hebben, stelt u dat jullie kleine hoeveelheden eten hadden en dat jullie maar een keer per dag kookten (CGVS, p. 16). Hoewel u zeer veel vragen werden gesteld om u de kans te bieden op concrete wijze uit te leggen hoe u deze periodes van droogte hebt ervaren, wat u toen hebt gezien en meegemaakt en hoe u deze periode zelf bent doorgekomen, komt u niet verder dan bovenstaande verklaringen, die uitermate vaag en op de oppervlakte blijven. Dit is des te opmerkelijk aangezien de provincie Lower Shabelle tijdens de droogte van 2011-2012 tot de zwaarst getroffen gebieden behoorde en in deze provincie samen met de provincie Bakool als eerste de hongersnood werd uitgeroepen door de Verenigde Naties.

Gevraagd of u tijdens de droogtes hulp ontving van andere mensen of andere plaatsen, stelt u dat er voedselhulp werd gebracht en dat jullie een kleine hoeveelheid konden krijgen. Dit zou tijdens beide droogtes zijn gebeurd. U weet echter niet wie deze voedselhulp organiseerde (CGVS, p. 16-17). Ook op dit vlak zijn uw verklaringen aldus weinig concreet. Bovendien stond Bulo Mareer in 2011 nog onder controle van Al-Shabaab, aangezien de overheid de stad pas overnam in 2014. Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt dat Al-Shabaab voedselhulp blokkeerde tijdens de droogte van 2011 en dat verschillende hulporganisaties werden geweerd, bedreigd en aangevallen. Dit was een van de oorzaken van het hoge aantal overlijdens. Uw verklaring over deze voedselhulp stemt dan ook niet overeen met de beschikbare informatie.

Ook over de impact die de droogtes hadden op mensen in uw omgeving blijft u erg op de oppervlakte. U stelt dat mensen hun dieren hebben verloren en er niks op de velden groeide. Gevraagd wat die mensen dan gedaan hebben, komt u niet verder dan te stellen dat ze er niks aan konden doen en dat ze niks hebben gedaan (CGVS, p. 17). Uw verklaringen over de droogtes in 2011-2012 en 2016-2017 kunnen aldus allerminst overtuigen, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Bulo Mareer.”

Verzoekster kan haar herkomst uit Bulo Mareer evenmin bewijzen door een kopie van haar Somalische paspoort neer te leggen. Hieruit kan immers hoogstens afgeleid worden dat verzoekster geboren is in Bulo Mareer, waarmee zij nog niet aantoonbaar dat zij daar heeft verbleven tot aan haar vertrek naar Europa.

De vaststelling dat er in hoofde van verzoeksters dochter werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie die hierboven gemaakt werd in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, dat zij geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt, zelfs indien rekening wordt gehouden met de familieband met haar dochter. Waar verzoekster nog aanvoert dat het hoger belang van het kind zal worden geschonden door de bestreden beslissing omdat een refoulement van verzoekster ook een refoulement van haar dochter impliceert, merkt de Raad op dat *in casu* geen beslissing werd genomen over verzoeksters dochter, noch een verwijderingsbeslissing werd genomen door de minister of zijn gemachtigde, zodat het betoog op dit punt niet dienstig is. Verzoekster kan zich aldus niet zonder meer steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van haar dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Zij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij beoogt dat erkenning van de vluchtelingenstatus tot haar moet worden uitgebreid.

Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen, doch wel om na te gaan of verzoekster internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het is aan verzoekster om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Bulgo Mareer in de provincie Lower Shabelle in Somalië, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP